

ΜΕΦΘΕΣ 1957/2017

Αν, κατά τη διάρκεια εκκρεμοδικίας της κυρίας υπόθεσης, έχουν εκδοθεί και άλλες αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων επί αντιστοίχων αιτήσεων ανάκλησης της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων που εκδόθηκε πριν από την έναρξη της εκκρεμοδικίας της κυρίας υπόθεσης, το αρμόδιο για την κυρία υπόθεση δικαστήριο το οποίο μπορεί να είναι και το εφετείο, ύστερα από άσκηση έφεσης επί της κυρίας υπόθεσης, μπορεί να ανακαλέσει την αρχική απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, εφόσον όμως η ασκηθείσα αίτηση δεν στηρίζεται στον ίδιο ανακλητικό λόγο με αυτόν που στηρίχθηκε η προηγούμενη αίτηση που απορρίφθηκε.

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

- Α -

ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ : ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ Ή ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ ΠΟΥ ΔΕΣΜΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ;

- Β -

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΠολΔ 632, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΗΣ (ΕΥΘΕΩΣ Η' ΑΝΑΛΟΓΩΣ) ΚΑΙ Η ΚΠολΔ 697 ;

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΥΛΗΣ

- Α -

I. Η προσωρινή ισχύς της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων.

§1. Έννοια του δεδικασμένου των ΚΠολΔ 321 επ.

§2. Αντικείμενο του δεδικασμένου.

§3. Διαπλαστική απόφαση´ συνέπειες.

(Α) Αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων.

(Β) Διαπλαστικός χαρακτήρας της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων.

(Γ) Δημιουργία quasi (: οιονεί) δεδικασμένου

II. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ (ΚΠολΔ 697 εδάφ. α´)

- A. Η ρύθμιση του νόμου
B. Το πρόβλημα
B.1. Η γνώμη μου

- B -

II. Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΠολΔ 632, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΗΣ (ΕΥΘΕΩΣ Η' ΑΝΑΛΟΓΩΣ) ΚΑΙ Η ΚΠολΔ 697 ;

- A. Εισαγωγή
B. Οι εκτεθείσες απόψεις επί της νομικής φύσης της αναστολής εκτελέσεως
Γ. Η γνώμη μου

A. Μη συμβατό αναγκαστικής εκτελέσεως και ασφαλιστικών μέτρων

B. Συναφείς προς την προσωρινή ρύθμιση θεσμοί στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως.

Γ. Νομική φύση των θεσμών

(1) Η προσωρινή εκτελεστότητα

(2) Η αναστολή της εκτελέσεως προσωρινώς εκτελεστών αποφάσεων

(3) Η αναστολή του πλειστηριασμού

(4) Η αναστολή εκτελέσεως της απόφασης περί προσημειώσεως και συντηρητικής κατασχέσεως, καθώς και της απόφασης επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση

(5) Η αναστολή εκτελέσεως λόγω ασκήσεως ανακοπών

(6) Η αναστολή εκτελέσεως λόγω ασκήσεως ενδίκων μέσων

(7) Η αναστολή εκτελέσεως διαιτητικής απόφασης και (προσβαλλόμενης, ως ανύπαρκτης) απόφασης.

Συμπέρασμα

- A -

ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΝΑΚΛΗΣΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ : ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ Ή ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΕΔΙΚΑΣΜΕΝΟ ΠΟΥ ΔΕΣΜΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ;

I. Η προσωρινή ισχύς της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων.

§1. Έννοια του δεδिकाσμένου των ΚΠολΔ 321 επ.

Το δεδικασμένο, όπως οριοθετείται εννοιολογικά στο ενδέκατο κεφάλαιο του δεύτερου βιβλίου του ΚΠολΔ (άρθρα 321-334), είναι δέσμευση που απορρέει από την τελεσιδικία της αποφάσεως, της οποίας διασφαλίζει το περιεχόμενο αυτής, υπό την έννοια ότι το προστατεύει από άμεσες προσβολές, δηλαδή από προσβολές κατ' αυτού¹. Η δέσμευση αυτή εκδηλώνεται σε δύο διαφορετικές κατευθύνσεις (: λειτουργίες), την αρνητική και τη θετική : Ως αρνητική, χαρακτηρίζεται η λειτουργία του δεδικασμένου, κατά την οποία, επί ταυτότητος διαφοράς (αντικειμένου, ιστορικής και νομικής αιτίας) και υποκειμένων, μεταξύ δύο δικών, που ανοίχθηκαν με δύο αγωγές, η δεύτερη από αυτές καθίσταται απαράδεκτη, βάσει της αρχής non bis in idem. Τότε το δεδικασμένο λειτουργεί ως αρνητική διαδικαστική προϋπόθεση². Ως θετική, χαρακτηρίζεται η λειτουργία του δεδικασμένου, όταν το δικαστήριο θέτει ως βάση της αποφάσεώς του, το καταληκτικό πόρισμα άλλης τελεσιδικής αποφάσεως, η οποία εκδόθηκε μεταξύ των ιδίων διαδίκων και επιλύει προκριματικό (προδικαστικό) ζήτημα της δεύτερης αγωγής³.

§2. Αντικείμενο του δεδικασμένου.

Αντικείμενο, εξάλλου, του δεδικασμένου κατά την έννοια των ΚΠολΔ 322 επ., αποτελεί το δικαίωμα του ενάγοντος (: η επικαλούμενη από αυτόν έννομη συνέπεια⁴), όπως το έχει οριοθετήσει στην αγωγή του, εκθέτοντας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία εδράζεται (ΚΠολΔ 216 § 1^{α'}), αλλά μόνον σε σχέση με τον κανόνα δικαίου, στον οποίο - κατά την απόφαση - θεμελιώνεται η αγωγή⁵.

¹ **Κονδύλης**, Το δεδικασμένο κατά τον ΚΠολΔ, (έκδ. 1983) § 14 σελ. 145-7. **Ποδηματά**, Δεδικασμένο Ι (έκδ. 1995) § 1 Ι 2 σελ. 3 επ. **Κεραμεύς**, Αστικό δικονομικό δίκαιο, τ. ΙΙ (έκδ. 1986) § 115 (Ι) σελ. 295 επ. **Ράμμος**, Στοιχεία ΕλλΠολΔικ Ι (έκδ. 1961) § 145 (Α) σελ. 415. **Ο ίδιος**, Εισηγήσεις Ι § 70 ΙΙ σελ. 131. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, Κεφ. ΙΑ' (Δεδικασμένο) § ΙΙΙ 1 σελ. 1296. **Αρβανιτάκης**, Τα χρονικά όρια του δεδικασμένου (έκδ. 1995) § 1 σελ. 21 επ. ΕφΑθ 54/1991 Δ. 23/133 με σημ. ΕφΑθ 1716/1988 ΝοΒ 36/576. ΕφΠειρ 1120/1986 Ελλ-Δνη 29/718. ΕφΑθ 2805/1989 ΑρχΝομ ΜΑ/145. ΕφΑθ 2807/1979 ΑρχΝομ ΜΑ/338.

² **Κεραμεύς**, ανωτ., § 116 ΙΙ σελ. 300-301. **Ράμμος**, Στοιχεία ΕλλΠολΔικ, τ 1^{ος} τεύχος α' (έκδ. 1964) § 145 Α σελ. 415. **Κονδύλης**, ανωτ. **Μπέης**, ανωτ. ΟλομΑΠ 497/1978 ΝοΒ 26/668. ΑΠ 155/1978 ΝοΒ 27/33.

³ **Ράμμος**, Στοιχεία, ανωτ.. **Μπέης**, ανωτ. και Εισαγωγή § 6 Ι 11 σελ. 44 και § 8 ΙΙΙ 2 σελ. 61. **Ο ίδιος**, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη (3η έκδοση) § 18 (3.3.2.) σελ. 273 επ. **Ο ίδιος**, Σχόλιο, Δ9 σελ. 420 επ. = Συμβολές στην ερμηνεία του δικονομικού δικαίου ΙΙ σελ. 712 επ. **Κεραμεύς**, ανωτ., § 116 ΙΙ σελ. 301.

⁴ **Μητσόπουλος**, Η αναγνωριστική αγωγή (έκδ. 1947) σελ. 96-97. **Ο ίδιος**, Ανακοπή του εκ προσυμφώνου αγοραστού και κατόχου ακινήτου του πτωχού, επί καταχρηστικής ασκήσεως υπό του συνδίκου της δια πλειστηριασμού επισπευδομένης εκποιήσεως, Ελλ-Δνη 25 § V σελ. 883. **Κεραμεύς**, ανωτ., § 117 ΙΙ σελ. 302. ΑΠ 1025/1993 Ελλ-Δνη 35/1565. ΑΠ 683/1977 ΝοΒ 1978/363.

⁵ **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 324 § ΙΙΙ 1 σελ. 1324. **Ο ίδιος**, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη, (3^η έκδοση) § 18 (3.2.4.1.2.) σελ. 278. **Μητσόπουλος/Κεραμεύς**, Γνμδ. Ελλ-Δνη 24 § Α

§3. Διαπλαστική απόφαση⁴ συνέπειες.

Η διαπλαστική απόφαση ενεργεί διτώς: 1) επιφέρει αμέσως και χωρίς την παρεμβολή αναγκαστικής εκτελέσεως, τη διάπλαση μίας έννομης σχέσης (: ουσιαστική ενέργεια) και 2) ενεργεί και δικονομικά και ειδικότερα αναπτύσσει την διαπλαστική ενέργειά της, με την οποία (μέχρι να πιθανολογηθεί η ύπαρξη νέων στοιχείων⁶) δημιουργείται δέσμευση στο δικαστήριο της μεταγενέστερης δίκης, ως προς την προκληθείσα με αυτήν (: τη διαπλαστική απόφαση) διάπλαση της ουσιαστικής έννομης σχέσης. Η δέσμευση αυτή συνίσταται στο ότι στο εξής (και μέχρι να ανατραπεί η απόφαση αυτή κατόπιν ανακλήσεώς της) τα τελευταία αυτά πρόσωπα δεν δύνανται (κατ' αρχήν) να αμφισβητήσουν συννόμως το περιεχόμενο του διατακτικού της ανωτέρω αποφάσεως (ΚΠολΔ 324, αναλόγως), διότι εφ' όσον χρόνο ευρίσκεται εν ζωή, καθορίζει τι πρέπει να κρατεί ως δίκαιο στην κριθείσα περίπτωση⁷. Η διαπλαστική αυτή ενέργεια δεσμεύει, από πλευράς υποκειμενικών ορίων, ευρύτατο κύκλο προσώπων -στα πλαίσια μεταγενέστερης δίκης- δεσμεύει δηλαδή κατά πρώτο λόγο τους διαδίκους της προηγηθείσας δίκης και επίσης τρίτα πρόσωπα, των οποίων οι έννομες σχέσεις εξαρτώνται από την διαπλασθείσα έννομη σχέση⁸.

II. (Α) Αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων

Αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων είναι η διάγνωση του διαπλαστικού δικαιώματος του αιτούντος, προς παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας⁹.

(4) σελ. 6-7. **Κεραμεύς**, ανωτ. § 117 IV σελ. 304-5. **Κονδύλης**, ανωτ. § 16 III 1 σελ. 196/7. **Ράμμος**, Στοιχεία τ. 1ος § 147 Γ σελ. 432. **Μιχελάκης**, Κανών δικαίου και δεδικασμένο, Ελλ-Δνη 25 σελ. 529 επ. **Ποδηματά**, ανωτ. § 3 I 1 Β σελ. 42 επ. και στην υποσημ. αριθ. 49 (στη σελίδα 46), όπου και άλλες παραπομπές στη συναφή βιβλιογραφία. **Απ. Γεωργιάδης**, Η «συρροή αξιώσεων» επί συνδρομής συμβατικής και αδικοπρακτικής ευθύνης, Δ.6 § IV 5 σελ. 59. **Από τη νομολογία**, βλ. ΑΠ 673/1973 ΝοΒ 22/62 και ΑΠ 474/1973 ΝοΒ 21/1340.

⁶ ΜΠρΠειρ 2667/1999 ΑρχΝομ 2002/529.

⁷ Βλ. **Μητσόπουλο**, ΝΔικ 1971, σελ. 336.

⁸ **Καλαβρός**, Ζητήματα δεδικασμένου, διαπλαστικής ενέργειας και τριτανakoπής, Ελλ-Δνη 28 § 2 σελ. 1186-1187. **Ο ίδιος**, Τα υποκειμενικά όρια των ενεργειών των διαπλαστικών αποφάσεων και των παρεπομένων ενεργειών των δικαστικών αποφάσεων, Δ. 14, σελ. 352 επ. **Ο ίδιος**, Περί του δεδικασμένου των κατά την διαδικασία των γαμικών διαφορών εκδιδόμενων αποφάσεων, Δ.6 σελ. 615 επ. **Κονδύλης**, ανωτ. § 14 II 3 σελ. 152. **Μπέης**, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³, § 18 (3.4.) σελ. 284-285. **Ο ίδιος**, Η έννοια, η λειτουργία και η φύσις της δικαστικής αποφάσεως (έκδ. 1972) § 1 III 5 σελ. 50 επ. ΑΠ 36/1987.

⁹ **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 683 § 6.4.2. σελ. 52-53, υπό το άρθρο 686 § 1.4.1.1. σελ. 66 έως 69, υπό το άρθρο 688 § 1 σελ. 83-84 και υπό το άρθρο 695 § 3.2.3. σελ. 179-180. **Ο ίδιος**, στον αναμνηστικό τόμο Μιχελάκη, σελ. 263 επ. **Ο ίδιος**, στο «Χαριστήριο Παπαχατζή», σελ. 433 επ. **Ο ίδιος**, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος, στο συλλογικό έργο «Η δραστηριότητα της προσωρινής δικαστικής προστασίας» (έκδ. 1995) § 2 σελ. 141 επ. **Ο ίδιος**, Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, (έκδ. 1980). **Νίκας**, Η ένσταση εκκρεμοδικίας στην πολιτική δίκη (έκδ. 1991) § 3 Β 1 α' σελ. 103 επ. **Καργάδος**, Το πρόβλημα των διαπλαστικών αγωγών και αποφάσεων (έκδ. 1973) σελ. 206 επ. **Ο ίδιος**, Ασφαλιστικά μέτρα και ουσιαστικών δίκαιον (έκδ. 1986). **Τσουκαλάς**, Έννοια και φύση και αποτελέσματα των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων, Δικογραφία 1993, σελ. 111. **Κονδύλης**, ανωτ. § 34 (2) σελ. 393. **Μακρής**, Η συνταγματικότητα των ασφαλιστικών μέτρων - Η

(Β) Διαπλαστικός χαρακτήρας της αποφάσεως των ασφαλιστικών μέτρων

Συνεπώς, η απόφαση που θα εκδοθεί σχετικώς θα έχει διαπλαστικό χαρακτήρα¹⁰. Η απόφαση αυτή, σύμφωνα με όσα έχουν λεχθεί πιο πάνω, αναπτύσσει την διαπλαστική ενέργειά της¹¹, η οποία συνίσταται στο να δοθεί στον αιτούντα η δικαστική άδεια να λάβει τα διατασσόμενα ασφαλιστικά μέτρα¹². Δηλαδή η εν λόγω απόφαση ισχύει και εφ' όσον χρόνο ευρίσκεται εν ζωή, καθορίζει τι πρέπει να κρατεί ως δίκαιο στην κριθείσα περίπτωση¹³.

(Γ) Δημιουργία quasi (: οιονεί) δεδικασμένου

Η διαπλαστική αυτή ενέργεια της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων επέρχεται αμέσως μόλις δημοσιευθεί η εν λόγω απόφαση, αφού κατ' αυτής δεν δίδονται ένδικα μέσα (ΚΠολΔ 699)¹⁴. Συνεπώς, έκτοτε αυτή καθίσταται οιονεί αμετάκλητη¹⁵ και ισχύει, δημιουργώντας δέσμευση, με άλλα λόγια ένα είδος δεδικασμένου, που αποκαλείται ευρέως «προσωρινό»¹⁶.

φύση και τα αποτελέσματα της αποφάσεως για ασφαλιστικά μέτρα, Δ. 10 σελ. 715. **Αρβανιτάκης**, ανωτ. § 2 ΙΙ 3 (α), σελ. 80. **Νίκας**, Η ένσταση εκκρεμοδικίας στην πολιτική δίκη (1991) § 3 Ι Β 1 α, σελ. 104. **Παναγόπουλος**, Η προσωρινή ισχύς της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, Δ. 1982 σελ. 857 και σημ. 36. **Ο ίδιος**, Δέσμευση και επανάληψη στα ασφαλιστικά μέτρα, (έκδ. 1985) § 642.5, σελ. 81. **Αλεπάκος**, Η δικαστική απόφαση στα ασφαλιστικά μέτρα, Δ. 25 § Β (Ι,6) σελ. 1074 επ. και ιδίως σελ. 1076. Βλ. και **Καλαβρό**, Γνμδ. Δ.16 (1985) σελ. 865 επ. και ιδίως § Ι (3) σελ. 867.

Από τη συναφή νομολογία, βλ: ΜΠρΚαρδ 297/1986 Ελλ-Δνη 28/515. ΜΠρΧαλκίδας 139/1992 Ελλ-Δνη 34/1398. ΜΠρΑμφ 120/1992 ΑρχΝομ 44/65. ΜΠρΑμφ 136/1992 Δ. 24/1072. Βλ. και ΕφΑθ 4309/1992 ΑρχΝομ 45/71 και ΜΠρΒερ 271/1995 Αρμ. 49/1452.

Βλ. όμως **Βερβεσό**, (Ουσιώδη δικονομικά ζητήματα της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, Δ. 2 σελ. 541), κατά τον οποίο, αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων είναι η αξίωση του δανειστή προς εξασφάλιση ή ρύθμιση της επικαλουμένης αστικής αξιώσεως έναντι του οφειλέτη κατά τη διαδικασία αυτή το περιεχόμενο της αξιώσεως αυτής δεν καθορίζεται από το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο, παρά από τον υποδηλούμενο από το μέτρο αυτό σκοπό, ήτοι της αξιουμένης εννόμου προστασίας.

¹⁰ **Κονδύλης**, ανωτ. § 34 (Ι) σελ. 341/2. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 695 § 4 σελ. 183. **Ο ίδιος**, Δ.9 σελ. 421. **Ο ίδιος**, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος, ανωτ. § 2 σελ. 141 επ. **Παναγόπουλος**, Δέσμευση και επανάληψη στα ασφαλιστικά μέτρα, § 7 σελ. 88 επ. **Μακρής**, ανωτ. Δ. 10, σελ. 716. ΕφΑθ 4309/1992 ΑρχΝομ 45/71, Ελλ-Δνη 34/388.

¹¹ ΕφΑθ. 4309/1992 ΑρχΝομ 45/71, Ελλ-Δνη 34/388. ΠΠρΘεσ 28890/1998 Αρμ. 53/368. **Αλεπάκος**, ανωτ. § Β ΙΙ Α (Ι.4) σελ. 1085.

¹² **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 695 § 4 σελ. 683. **Ο ίδιος**, Υποκειμενικά όρια της προσωρινής ισχύος της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, Δ. 17 § 1.1. σελ. 639. **Φαλτσή**, Νομιμοποίηση για αίτηση ανακλήσεως ασφαλιστικού μέτρου κατά το άρθρο 696 § 1 ΚΠολΔ - Χρόνος και τρόπος προβολής των λόγων ανακλήσεως του άρθρου 696 § 3 ΚΠολΔ (Γνμδ) Ελλ-Δνη30 § ΙΙΙ 1 σελ. 952. **Νικολόπουλος**, Η ανάκληση των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων, (έκδ. 1997) § ΙΙΙ Α 5 (ε') σελ. 54. Βλ. και **Παναγόπουλο**, Δέσμευση και επανάληψη στα ασφαλιστικά μέτρα, σελ. 26 και § 7 σελ. 88 επ.

¹³ Βλ. **Μητσόπουλο**, ΝΔικ 1971, 336.

¹⁴ Βλ. **Κονδύλη**, ανωτ. § 14 ΙΙ 3 σελ. 155.

¹⁵ Βλ. **Αρβανιτάκη**, ανωτ. § 2 ΙΙΙ 3 (α') σελ. 82.

¹⁶ ΟλομΑΠ 497/1978 ΝοΒ 26/668. ΑΠ 618/2003 Ελλ-Δνη 44/1286. ΑΠ 155/1978 ΝοΒ 27/33. ΑΠ 1062/1991 Ελλ-Δνη 33/561. ΜΠρΚαστ 519/2009 Αρμ. 2010/879. ΜΠρΑθ 4434/2008 ΕφΑΔ 2010/213. ΜΠρΚαρδ 555/2008 ΕφΑΔ 2010/218. ΜΠρΘεσ 2453/1998 ΑρχΝομ 50/66. **Βερνάρδος**, Πολιτική δικονομία (έκδ. 1972) σελ. 410. **Ο ίδιος**, Το προσωρινό δεδικασμένον, Δ.

Η διάπλαση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων κατά τη ρητή διάταξη της ΚΠολΔ 695, δεν είναι δεσμευτική για το δικαστήριο της κύριας δίκης¹⁷. Τούτο δεν δεσμεύεται από τις παραδοχές του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων, περί του ότι ισχύει ή δεν ισχύει η ασφαλιστέα αξίωση, αφού αντικείμενο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι η διάγνωση της εν λόγω αξιώσεως, παρά η συνδρομή των νομίμων προϋποθέσεων προς ασφάλισή της¹⁸.

II. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΔΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

A. Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η ΚΠολΔ 697 εδάφ. α' ορίζει ότι, το αρμόδιο για την κύρια υπόθεση δικαστήριο εκκρεμοδικία μπορεί με αίτηση του διαδίκου που έχει έννομο συμφέρον να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει εν μέρει ή εν όλω την απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα.

Αντικείμενο της δίκης επί ανακλητικής αιτήσεως είναι η δικονομική αξίωση του αιτούντος προς ανάκληση/μεταρρύθμιση της αποφάσεως που διέταξε το ασφαλιστικό μέτρο, επειδή αμφισβητείται όχι η νομιμότητά της, παρά η νομιμότητα της περαιτέρω ισχύος του διαταχθέντος ασφαλιστικού μέτρου¹⁹.

Προς τούτο, το δικαστήριο της κύριας δίκης έχει την εξουσία να κρίνει, εάν το δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων υπέπεσε ή όχι σε νομικά ή επί της ουσίας σφάλματα και, σε καταφατική περίπτωση, δικαιοδοτεί να ανακαλέσει/μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση²⁰.

Εάν δεν ανακαλύπτει τα ανωτέρω σφάλματα, δικαιοδοτεί να λάβει υπόψιν του και νέα περιστατικά ή και νέα αποδεικτικά στοιχεία, προκειμένου να σχηματίσει δικανική πεποίθηση, περί του εάν το διαταχθέν ασφαλιστικό μέτρο θα ανακληθεί/μεταρρυθμισθεί ή όχι²¹,

5 σελ. 264 επ. και ιδίως σελ. 269. **Τζίφρας**, Ασφαλιστικά μέτρα (4^η έκδοση) Κεφ. Α' § 24 σελ. 76-77. **Κονδύλης**, ανωτ. § 34 II 2 σελ. 393. **Κιτσικόπουλος**, Πολιτική δικονομία, υπό τα άρθρα τ. Ε' (έκδ. 1946) υπό τα άρθρα 634-639 § 59 σελ. 5315 επ. **Ράμμος**, Εγχειρίδιον αστικού δικονομικού δικαίου τ. III § 545 III σελ. 1814. **Ο ίδιος**, σε Glasson/Tissier/Morel, Σύστημα II § 327 σελ. 212 σημ. 2α.

¹⁷ ΑΠ 1792/2009 Ελλ-Δνη 2010/719. ΑΠ 1783/2009 ΝοΒ 2010/732. ΑΠ 1312/2003 Ελλ-Δνη 46/158. ΑΠ 439/2003 Ελλ-Δνη 44/1592. ΑΠ 1497/2000 Ελλ-Δνη 42/681. ΑΠ 1745/1999. ΕφΑθ 5371/2006 Ελλ-Δνη 2007/537. ΜΠρΚαστ 519/2009 Αρμ. 2010/879. ΜΠρΚαρδ 555/2008 ΕφΑΔ 2010/218.

¹⁸ Βλ. **Μπέη**, Το λεγόμενο προσωρινό δεδικασμένο των αποφάσεων για ασφαλιστικά μέτρα, Δ. 9, σελ. 420 επ. **Κονδύλης**, ανωτ. σελ. 396. **Αρβανιτάκη**, ανωτ. σελ. 80. **Ράμμο**, Εγχειρίδιον αστικού δικονομικού δικαίου τ. III § 575 III σελ. 1815. ΟλομΑΠ 497/1978 ΝοΒ 26/668. ΕφΑθ 2050/1982 Ελλ-Δνη 23/312.

¹⁹ **Βερβεσός**, ανωτ. § II (I) σελ. 555. **Μπέης**, Δ. 1 σελ. 486. **Ο ίδιος**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 696 § 3.5. σελ. 194. **Σταυρόπουλος**, ΕρμΚΠολΔ (έκδ. 1968) σελ. 943. **Κονδύλης**, ανωτ. σελ. 392. **Παναγόπουλος**, ανωτ. § 7 σελ. 90. ΑΠ 1022/1977 ΑρχΝ 29/296. ΕφΑθ 4309/1992 ΑρχΝ 45/71.

²⁰ **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 697 § 9.2. σελ. 202. **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 102. ΑΠ 496/1972 ΝΔικ 29/60, ΑρχΝ 23,86 και ΝοΒ 20,1305. ΕφΑθ 5564/1981 Αρμ. ΛΣΤ,44.

²¹ ΠρΘεσ 2480/1972 Αρμ. 26,145. ΠΠρΑθ 96/76 ΝοΒ 25,1989. ΜΠρΠειρ 1948/1988 Δ.20, 472.

Δεν είναι νόμω απαραίτητο - για την ευδοκίμηση της ανακλητικής αιτήσεως - η επίκληση από τον αιτούντα την ανάκληση μεταγενέστερης μεταβολής των πραγμάτων²².

Δεν απαιτείται επίκληση μεταβολής πραγμάτων, ούτε και όταν το δικαστήριο της κύριας δίκης είναι - ενόψει των διατάξεων του ΚΠολΔ περί της καθ' ύλην (κοινής/ εξαιρετικής) αρμοδιότητας - το Μονομελές κι όχι το Πολυμελές Πρωτοδικείο, δηλαδή δικαστήριο ιεραρχικώς ισότιμο με εκείνο που χορήγησε το ανακλητέο ασφαλιστικό μέτρο. Τούτο διότι, η προϋπόθεση αυτή - δηλαδή το δικαστήριο της κύριας δίκης να είναι ιεραρχικώς ανώτερο εκείνου που διέταξε το ασφαλιστικό μέτρο - ούτε τίθεται από το γράμμα του νόμου ούτε εξάγεται ερμηνευτικώς από το πνεύμα του²³.

Η απόφαση που θα εκδοθεί από το δικαστήριο της κύριας δίκης επί της ανακλητικής αιτήσεως, εφ' όσον διατάσσει την ανάκληση/μεταρρύθμιση της ανακλητέας αποφάσεως, έχει διαπλαστικό χαρακτήρα²⁴, επειδή - με την ανάκληση/μεταρρύθμιση της προηγούμενης (επίσης διαπλαστικής²⁵) αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων - μεταβάλλεται η υπάρχουσα νομική κατάσταση και δημιουργείται νέα²⁶.

Β. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τίθεται το ζήτημα, εάν το δικαστήριο της κύριας δίκης έχει εξουσία να ανακαλέσει απόφαση ασφαλιστικών μέτρων και σε περίπτωση κατά την οποία, προγενεστέρως (δηλαδή πριν η υπόθεση να αχθεί ενώπιόν του), έχει απορριφθεί άλλη αίτηση ανακλήσεως της εν λόγω αποφάσεως, χωρίς η νέα ανακλητική αίτηση να στηρίζεται σε διαφορετικό ανακλητικό λόγο. Ερωτάται, ειδικότερα, εάν η προγενέστερη απορριπτική απόφαση επί της ανακλητικής

²² **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 101-102. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 697 § 9.2. σελ. 202. **Τζίφρας**, ανωτ. σελ. 102. ΑΠ 496/1972 ΝΔικ 29/60. ΕφΑθ 9337/1992 ΝοΒ 1993,313. ΕφΑθ 2848/1988 ΑρχΝ 39/242. ΕφΑθ 4837/1975 Δ.17/101. ΕφΑθ 4892/1975 ΝοΒ 24/315.

Βλ. όμως: **Βερβεσό**, ανωτ. σελ. 564 και στη Δ.3,149.

²³ **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 95 επ. (υποσημ. αριθ. 211) και σελ. 107. Βλ. όμως : **Μπέη**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 697 § 11 σελ. 203. ΜΠρΚορ 522/1975 Δ.7/72.

²⁴ **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 89-90. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 696 § 7.1. σελ. 196. ΜΠρΡόδου 665/1994 Δ. 27/1194.

²⁵ Βλ. **Μπέη**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 695 § 4 και άρθρο 691 § 3.1. σελ. 107. **Τον ίδιο**, Σχόλιο, Δ.9 σελ. 421. **Τον ίδιο**, Μη αναδρομική αποδυνάμωση της ανακληθείσας απόφασης, Γνμδ, Δ. 26 § 3.6.1. σελ. 1017/8. **Τον ίδιο**, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος, στο συλλογικό έργο «η δραστηριότητα της προσωρινής δικαστικής προστασίας» (έκδ. Δίκαιο και Οικονομία, Π.Ν.Σάκκουλας – 1995), σελ. 133 επ. (και ιδίως σελ. 141 επ). **Μακρή**, Η συνταγματικότητα των ασφαλιστικών μέτρων - Η φύση και τ' αποτελέσματα της αποφάσεως γι' ασφαλιστικά μέτρα, Δ. 10 § III σελ. 716. **Κονδύλη**, Το δεδικασμένον κατά τον ΚΠολΔ (έκδ. 1983) § 34 Ι σελ. 391. **Αλεπάκο**, Η δικαστική απόφαση στα ασφαλιστικά μέτρα, Δ.25 § Β Ι 1 σελ. 1067. **Παναγόπουλο**, Δέσμευση και επανάληψη στα ασφαλιστικά μέτρα (έκδ. 1985) § 644 σελ. 87, κατά τον οποίο η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων έχει ιδιορρυθμώς μικτό χαρακτήρα, διαπλαστικο-καταψηφιστικό.

²⁶ Πρβλ. **Μπέη**, Μη αναδρομική αποδυνάμωση της ανακληθείσας απόφασης (Γνμδ) Δ. 26 § 3.6.1. σελ. 1017-1018.

αιτήσεως, ως διαπλαστική, δημιουργεί ή όχι δεσμευτικό προσωρινό δεδικασμένο, το οποίο εμποδίζει την εκ νέου έρευνα της υποθέσεως από το δικαστήριο της κύριας δίκης.

Συναφώς, τίθεται και το ζήτημα, εάν είναι ή όχι νόμω επιτρεπτή, η ανάκληση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων από το δικαστήριο της κύριας δίκης, σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο τούτο απέρριψε προηγούμενη ανακλητική αίτηση.

B.1. Η γνώμη μου

Όπως ήδη λέχθηκε, η απόφαση επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, (ευνοϊκή ή απορριπτική) δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο, διότι αποκτά δεσμευτική προσωρινή ισχύ²⁷. Εξ άλλου, η ανακλητική αίτηση, που απευθύνεται στο δικαστήριο της κύριας δίκης, είναι υποκατάστατο των ενδίκων μέσων, τα οποία απαγορεύονται στη διαδικασία αυτή (ΚΠολΔ 699)²⁸.

Επομένως, η προσωρινή δέσμευση από την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, κάμπτεται ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, το οποίο ενεργεί ως δευτεροβάθμιο, υπό την έννοια ότι η ως άνω προσωρινή ισχύς της ανακλητέας αποφάσεως δεν λειτουργεί ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, το οποίο έχει την εξουσία εκ της ΚΠολΔ 697 να επαναδικάσει την υπόθεση, ελέγχοντας τα τυχόν νομικά και επί της ουσίας σφάλματα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Με τη μόνη διαφορά πως η ανάκληση/μεταρρύθμιση της αποφάσεως αυτής που τυχόν θα διατάξει, δεν ενεργεί αναδρομικά, όπως τα ένδικα μέσα. Η απόφαση αυτή ενεργεί μόνο για το μέλλον²⁹, ενόψει του ότι – όπως ήδη λέχθηκε - το δικαστήριο της κύριας δίκης, όταν εκδικάζει ανακλητική αίτηση, δεν ερευνά την ορθότητα της ανακλητέας αποφάσεως, όταν αυτή έχει διατάξει ασφαλιστικό μέτρο, παρά τη νομιμότητα της περαιτέρω ισχύος του³⁰.

Συνεπώς, δεν τίθεται εξ ορισμού ζήτημα δεσμεύσεως εκ προσωρινού δεδικασμένου, όταν το δικαστήριο της κύριας δίκης εκδικάζει αίτηση

²⁷ **Τζίφρας**, ανωτ. Κεφ. Α' § 27 σελ. 86. ΕφΑθ 10090/1980 Αρμ ΛΕ/479 με σημ. ΕφΑθ 7170/1978 ΝοΒ 27/429. ΕφΛαρ 495/1974 Δ. 7/200. ΠΠρΝαυπλ 212/1985 Δ.17/617 με σημ.

²⁸ **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 697 § 9.2. σελ. 202 και § 10 σελ. 203. **Παναγόπουλος**, Η ανάκληση από το δικαστήριο της κύριας δίκης, ως ένδικο βοήθημα και ως υποκατάστατο των ενδίκων μέσων, Δ.16 σελ. 444 επ. (και ιδίως σελ. 450). **Ο ίδιος**, Σχόλιο, Δ.17 σελ. 227. **Ο ίδιος**, Δέσμευση και επανάληψη στα ασφαλιστικά μέτρα, § 7 σελ. 91. **Τζίφρας**, ανωτ. σελ. 101-102. **Κεραμής/Κουσουλής**, Ανάκληση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων από το δικαστήριο της κύριας δίκης και συνάφεια, ΔΕΕ 10, σελ. 901. **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 102 στο κείμενο και στην υποσημ. αριθ. 223. ΑΠ 396/1972 ΝοΒ 20/1305. ΜΠρΑθ 3378/1995 ΕΕργΔ 54/872.

²⁹ **Νικολόπουλος**, ανωτ. σελ. 102-103 υποσημ. αριθ. 223.

³⁰ **Βερβεσός**, Σχόλιο, Δ.3 σελ. 149 επ. **Ο ίδιος**, ανωτ. § II (I, 2) σελ. 555. **Βερνάρδος**, Το προσωρινόν δεδικασμένον, Δ.5 § Δ β' (αριθ. 6,7) σελ. 278. ΕφΑθ 4309/1992 Ελλ-Δνη 34/388. ΕφΑθ 5480/1983 ΑρχΝ ΛΕ/50. ΕφΑθ 5564/1981 Αρμ. ΛΣΤ/44. ΕφΑθ 7592/1982, αδημ. ΕφΑθ 1973/1985 Ελλ-Δνη 26/929. ΠΠρΑθ 40/1984 ΝοΒ 32/1240. ΠΠρΑθ 78/1985 ΝοΒ 33/1048. ΠΠρΒερ 116/1991 ΑρχΝ 43/371. ΠΠρΧαλκ 90/1988 Δ.19/748. ΠΠρΘεσ 2597/1987 Αρμ. 42/1028. ΠΠρΑθ 84/1976 Ελλ-Δνη 1976/457. ΜΠρΑθ 49/1991 Δ. 23/255. ΜΠρΠειρ 2823/1978 Ελλ-Δνη 20/811.

ανακλήσεως αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων, κατά της οποίας δεν έχει ασκηθεί ανακλητική αίτηση, ενώπιον του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων.

Quid iuris όμως, όταν ήδη έχει ασκηθεί η τελευταία αυτή αίτηση και έχει απορριφθεί ; Δημιουργεί άραγε η σχετική απόφαση του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων προσωρινή δέσμευση, η οποία δεσμεύει και το δικαστήριο της κύριας δίκης ;

Το εφετείο (με τη σχολιαζόμενη απόφασή του) απάντησε θετικά στο ερώτημα αυτό. Δέχθηκε δηλαδή ότι η απόφαση του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων επί της ανακλητικής αιτήσεως δημιουργεί αρνητική δικονομική προϋπόθεση, δυνάμει της οποίας το δικαστήριο της κύριας δίκης δεν έχει την εξουσία να ανακαλέσει/μεταρρυθμίσει την απόφαση που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα, διότι εμποδίζεται από το προσωρινό δεδικασμένο που ετέχθη από την – επί της αιτήσεως ανακλήσεως απόφαση. Συνεπώς, κατά το εφετείο, εάν η νέα ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης αίτηση ανακλήσεως της τελευταίας αυτής αποφάσεως, δεν περιέχει νέους ανακλητικούς λόγους – δηλαδή νέα νομική ή πραγματική βάση, ώστε να διεμβολίζεται με τον τρόπο αυτόν η προσωρινή δέσμευση που παρήγαγε η επί της αιτήσεως ανακλήσεως απόφαση - τότε η ως άνω αίτηση είναι απαράδεκτη, ως προσκρούουσα στη δέσμευση αυτή, στο «προσωρινό δεδικασμένο».

Ωστόσο, (όπως εμφανώς προκύπτει από την ανωτέρω εκτεθείσα ευρύτατη εξουσία του δικαστηρίου της κύριας δίκης επί της αποφάσεως που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα), ο Κώδικας με το άρθρο 697 αυτού κατέστησε το τελευταίο δικαστήριο απόλυτο κυρίαρχο της δίκης των ασφαλιστικών μέτρων, φροντίζοντας ώστε για το δικαστήριο τούτο να μην ισχύει ούτε και η εκ του δεδικασμένου δέσμευση εκ της αποφάσεως που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα, προκειμένου να έχει αυτό και μόνον την τελευταία λέξη επί των κρίσιμων ζητημάτων για την έκβαση της δίκης, ήτοι εάν υφίσταται νόμω η επικαλούμενη ασφαλιστέα απαίτηση και εάν αυτή απαιτείται να ασφαλισθεί προσωρινώς. Είχε προφανώς κατά νουν ο νομοθέτης, ότι το δικαστήριο της κύριας δίκης (που μπορεί να είναι ακόμη και το εφετείο αλλά και το Ακυρωτικό) συγκεντρώνει αναμφιβόλως τα εχέγγυα της ασφαλέστερης (εν σχέσει προς το δικαστήριο των ασφαλιστικών μέτρων) δικανικής κρίσης επί της ανακλητικής αιτήσεως που τίθεται ενώπιόν του, αφενός επειδή θα απαρτίζεται κατά κανόνα από εμπειρότερους δικαστές και αφετέρου επειδή ο φάκελλος της οικείας δικογραφίας θα έχει εμπλουτισθεί εν τω μεταξύ από πλείονα (εν σχέσει με τη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων) αποδεικτικά στοιχεία. **Για τους λόγους αυτούς, φρονούμε πως και στην προκείμενη περίπτωση, με ανάλογη (: κατάλληλη) εφαρμογή της ΚΠολΔ 697 εδάφ. α΄, για το δικαστήριο της κύριας δίκης δεν θα πρέπει να ισχύει η εκ του δεδικασμένου δέσμευση, δηλαδή ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο των**

ασφαλιστικών μέτρων απέρριψε αίτηση ανακλήσεως της αποφάσεώς του, πριν η υπόθεση να αχθεί ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης. Ισχυρώς λαμβάνεται υπ' όψιν το δεδομένο πως στον νόμο δεν υφίσταται ρητή πρόβλεψη περί της ισχύος του δεδικασμένου εκ της αποφάσεως του δικαστηρίου των ασφαλιστικών μέτρων και ως προς το δικαστήριο της κύριας δίκης.

Αντιθέτως, επειδή δεν συντρέχουν οι ανωτέρω εκτεθέντες λόγοι σε περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο της κύριας δίκης είτε (α) διέταξε ασφαλιστικά μέτρα είτε (β) απέρριψε ανακλητική αίτηση επί της αποφάσεώς του, έχουμε τη γνώμη πως τίκτεται προσωρινό δεδικασμένο, βάσει του οποίου δεν επιτρέπεται (είναι απαράδεκτη) τόσο η αίτηση ανακλήσεως της αποφάσεώς του που διέταξε ασφαλιστικά μέτρα όσο και η αίτηση ανακλήσεως της ανακλητικής αποφάσεώς του.

- Β -

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΠολΔ 632, ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΗΣ (ΕΥΘΕΩΣ Η' ΑΝΑΛΟΓΩΣ) ΚΑΙ Η ΚΠολΔ 697 ;

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο καθ' ου η διαταγή πληρωμής δικαιούται να ασκήσει κατά του κύρους αυτής την ανακοπή εκ της ΚΠολΔ 632 § 1, καθώς και αίτηση προς αναστολή εκτελέσεως της διαταγής αυτής, κατά την τρίτη παράγραφο της εν λόγω διατάξεως. Η αίτηση αυτή εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (ΚΠολΔ 686 επ.), στην οποία παραπέμπει η ΚΠολΔ 632 § 3.

Εν όψει του ότι η ως άνω αίτηση αναστολής (μη εντασσομένη νομοθετικώς στα ασφαλιστικά μέτρα - άρθρα 682 επ. ΚΠολΔ) παραπέμπεται απλώς να εκδικασθεί κατά τους κανόνες της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, ετέθη το πρόβλημα εάν οι κανόνες αυτοί είναι συλλήβδην εφαρμοστέοι και κατά την εκδίκαση της αιτήσεως αναστολής ή μήπως η παραπομπή εκδικάσεως της στη μνησθείσα διαδικασία γίνεται προκειμένου να κριθεί στη συνέχεια, ανά περίπτωση, εάν οι ιδιαίτερες ρυθμίσεις των ασφαλιστικών μέτρων (επομένως και οι περί ανακλήσεως αυτών κανόνες), εφαρμόζονται (ευθέως ή αναλόγως) και στην αναστολή εκτελέσεως.

II. ΟΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Στασιάζεται η νομική φύση της αναστολής εκτελέσεως (της προσβαλλομένης με ακυρωτική ανακοπή) διαταγής πληρωμής.

Σύμφωνα με μία γνώμη, η εν λόγω αναστολή αποτελεί τελολογικό παρεπόμενο της διαγνωστικής δίκης, η οποία έχει ως αντικείμενο την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής και συνεπώς αποτελεί γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο και μάλιστα ειδική μορφή της προσωρινής ρυθμίσεως της καταστάσεως (ΚΠολΔ 732)´ συνεπώς κατά τη γνώμη αυτή, επί της αναστολής εκτελέσεως εφαρμόζονται ευθέως οι περί ανακλήσεως διατάξεις του ΚΠολΔ (άρθρα 696-698)³¹.

Κατ’ ελαφρώς διαφοροποιημένες (εν σχέσει προς την ανωτέρω) απόψεις, η αναστολή αποτελεί : (α) εν ευρεία εννοία (μη γνήσιο) ασφαλιστικό μέτρο (κατ’άλλη έκφραση : προληπτικό μέτρο που εξομοιώνεται με τα ασφαλιστικά μέτρα³²), επειδή συγκεντρώνει δύο από τα βασικά γνωρίσματα των εν στενή εννοία ασφαλιστικών μέτρων και συγκεκριμένως αφενός την προσωρινότητα και αφετέρου τον τελολογικό σύνδεσμο προς την αντίστοιχη (επί της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής) διαγνωστική δίκη. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την άποψη αυτή, εφαρμόζονται εν προκειμένω ευθέως οι διατάξεις των άρθρων 682 επ. και εντεύθεν η αναστολή εκτελέσεως της διαταγής πληρωμής χορηγείται εφ’ όσον ισχύουν οι ίδιες προϋποθέσεις όπως και στα εν στενή εννοία ασφαλιστικά μέτρα³³, (β) μορφή δευτερογενούς προσωρινής ένδικης προστασίας, με λειτουργική αποστολή συγγενή και ισοδύναμη αποστολή, προς εκείνη των ασφαλιστικών μέτρων´ ειδικότερα, σύμφωνα με τη γνώμη αυτή, όπως με τα γνήσια ασφαλιστικά μέτρα εξασφαλίζεται το ασφαλιστέο ουσιαστικό δικαίωμα, μέχρις ότου υπάρξει η αυθεντική διάγνωσή του στα πλαίσια της αντίστοιχης διαγνωστικής δίκης στα πλαίσια της δικαιοδοτικής λειτουργίας του δικαίου, έτσι και με την προσωρινή ένδικη προστασία της αναστολής εκτελέσεως, εξασφαλίζεται το σύννομο της ικανοποίησης του ουσιαστικού δικαιώματος, στα πλαίσια όμως της δικαιοτελεστικής λειτουργίας του δικαίου³⁴´ συνεπώς, κατά τις απόψεις αυτές, οι περί ανακλήσεως διατάξεις του ΚΠολΔ είναι εφαρμόσιμες και επί της αναστολής εκτελέσεως της διαταγής πληρωμής.

³¹ Βλ. ενδεικτικώς, **Καργάδο**, Το πρόβλημα των διαπλαστικών αγωγών και αποφάσεων (έκδ. 1975) § 232 σελ. 208. **Κατηφόρη**, Δικαστική αναστολή της εκτέλεσης (έκδ. 1994) σελ. 244. **Μπέη**, Παρατηρήσεις υπό την ΜΠρΑθ 5768/1981, στη Δ. 12/1981 σελ. 473. **Τον ίδιο**, Αρμοδιότητα και νομική βασιμότητα για ανάκληση απόφασης που είχε διατάξει την αναστολή της προσωρινής εκτέλεσης εξωστικής απόφασης, Γνμδ Δ. 21/1990 σελ. 65. **Τον ίδιο**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 565 § 3.1. σελ. 2352-2353. **Τον ίδιο**, Αι διαδικασίαι ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου ΙΙ § 4 σελ. 374.

³² **Πανταζόπουλος**, Η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής (έκδ. 2001) σελ. 196. Εφίλων 57/2005 Ελλ-Δνη 2006/859. ΕφΘρ 192/2002 Αρμ. 2002/1212.

³³ **Ποδηματά**, στον ΚΠολΔ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα τ. ΙΙ (2000) υπό το άρθρο 632 § 35 σελ. 1190. **Μαντζουράνης**, Παρατηρήσεις υπό την ΜΠρΑθ 962/1990 Δ. 22/1991 σελ. 167 επ.

³⁴ **Νίκας**, Το παραδεκτό της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, Αρμ. 49/1995 σελ. 552 (554). **Νικολόπουλος**, Η ανάκληση των αποφάσεων των ασφαλιστικών μέτρων (έκδ. 1997) ΙV Ε 2 § σελ. 140 επ.

Κατά διαφορετική γνώμη, η αναστολή της αναγκαστικής εκτελέσεως διαταγής πληρωμής δεν συνιστά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο, διότι δεν συγκεντρώνει δύο χαρακτηριστικά κατά νόμο γνωρίσματα των ασφαλιστικών μέτρων : (α) η κύρια δίκη (αυτή επί της αντίστοιχης ανακοπής κατά της διαταγής αυτής) δεν συνιστά διαγνωστική δίκη αξιώσεως εκ του ουσιαστικού δικαίου και (β) η αιτούμενη αναστολή δεν συνδέεται με κάποια αξίωση του ουσιαστικού δικαίου, παρά με αξίωση εκ του δικονομικού δικαίου, ήτοι προς ακύρωση της προσβαλλομένης διαταγής πληρωμής³⁵. Συνεπώς, κατά τη γνώμη αυτή, η αναστολή εκτελέσεως αποτελεί απλώς ρυθμιστικό μέτρο³⁶ στα πλαίσια της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτελέσεως της διαταγής πληρωμής, προκαθεστηκυία εγγύηση της εγγυήσεως παροχής έννομης προστασίας' το μέτρο αυτό έχει υπαχθεί στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, προκειμένου να ευρίσκουν ευθεία και άμεση εφαρμογή όλες οι διατάξεις που εφαρμόζονται στα μέτρα αυτά³⁷, επομένως και οι σχετικές με την ανάκληση διατάξεις του ΚΠολΔ (άρθρα 696-698 αυτού).

Γ. Η ΓΝΩΜΗ ΜΟΥ

Επί του ζητήματος τούτου, λεκτέα τα ακόλουθα :

A. Μη συμβατό αναγκαστικής εκτελέσεως και ασφαλιστικών μέτρων

Βασικό εννοιολογικό γνώρισμα των ασφαλιστικών μέτρων, όπως τα γνωρίζει ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, είναι η τελολογική σύνδεσή τους, τόσο με τη διαγνωστική δίκη, όσο και με το εριζόμενο δικαίωμα του ουσιαστικού δικαίου. Κατά τη διαδικασία όμως της αναγκαστικής εκτελέσεως δεν υφίσταται, εξ ορισμού, πεδίο ενασχολήσεως και (δικαστικής) κρίσης περί της ισχύος ή μη του ασφαλιστέου δικαιώματος. Το δικαίωμα αυτό έχει ήδη κριθεί στη διαγνωστική δίκη³⁸. Επομένως, στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως δεν υφίσταται εννοιολογικώς έδαφος χορηγήσεως ασφαλιστικού μέτρου³⁹.

B. Συναφείς προς την προσωρινή ρύθμιση θεσμοί στη διαδικασία της

³⁵ Τη σχετική βιβλιογραφία και νομολογία, βλ. στον **Δημητρίου**, Η δικαστική αναστολή της αναγκαστικής εκτελέσεως κατά τον ΚΠολΔ (έκδ. 1993) § 3 I υποσημ. αριθ. 4-12 σελ. 47-49 και στον **Νικολόπουλο**, ανωτ. υποσημείωση αριθ. 318 σελ. 140 και

³⁶ ΕφΘεσ 64/1991 Ελλ-Δνη 34/1362. ΕφΘεσ 2333/1989 Αρμ. 1989/900. ΜονΕφΘεσ 2396/2018 Ελλ-Δνη 2019/494 με Παρατηρήσεις *Πανταζόπουλου*. ΜΠρΑθ 706/2018 Ελλ-Δνη 59/168 με Σημείωση *Κατρά*. Πρβλ. ΜΠρΤρικ 76/2001 Δ. 32/470 με παρατηρήσεις *Μπαλογιάννη* (επί ανακοπής κατά την ΚΠολΔ 954 § 4).

³⁷ Τη σχετική βιβλιογραφία και νομολογία, βλ. στον **Δημητρίου**, ανωτ. § 3 III υποσημ. αριθ. 20-24 σελ. 53-55 και στον **Βλάχο**, Η προσωρινή διαταγή κατά τον ΚΠολΔ (έδκδ. 2002) υποσημ. αριθ. 245-249 σελ. 98 και 99.

³⁸ **Γεσίου-Φαλτσή**, Η αρχή της αναλογικότητας στην αναγκαστική εκτέλεση, Ελλ-Δνη 32 § III 2, σελ. 285 και III 3 σελ. 285 επ. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 565 § 3.1. σελ. 2352 και υπό το άρθρο 682 § 2.4., σελ. 25. **Ο ίδιος**, Αι διαδικασίες ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, τ. II § 4 I.1 σελ. 260 επ.

³⁹ **Μπέης**, Σχόλιο, Δ. 1 σελ. 286-287. **Καλαβρός**, Η παράλειψη παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, στο πλαίσιο πολιτικής δίκης, στο συλλογικό έργο «Η δραστηριότητα της προσωρινής δικαστικής προστασίας» (Εκδ. ΚΔΜελ. 1995) § III 2 σελ. 105.

αναγκαστικής εκτελέσεως

Στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως απαντώνται οι ακόλουθοι θεσμοί, οι οποίοι εμφανίζονται να συνιστούν ασφαλιστικά μέτρα και ειδικότερα προσωρινή ρύθμιση της καταστάσεως : 1) της προσωρινής εκτελεστότητας των οριστικών αποφάσεων (ΚΠολΔ 908 επ.), 2) της δικαστικής αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως των προσωρινώς εκτελεστών αποφάσεων, λόγω ασκήσεως των τακτικών ενδίκων μέσων της ανακοπής ερημοδικίας και της εφέσεως (ΚΠολΔ 912, 913), 3) της δικαστικής αναστολής της προόδου της αναγκαστικής εκτελέσεως, λόγω ασκήσεως ανακοπής εκ του άρθρου 933 (ΚΠολΔ 938), 4) της δικαστικής αναστολής της διαδικασίας του πλειστηριασμού (ΚΠολΔ 1000), 5) της αναστολής της εκτελέσεως των ασφαλιστικών μέτρων της προσημειώσεως και της συντηρητικής κατασχέσεως, τα οποία έχουν επιβληθεί βάσει διαταγής πληρωμής (ΚΠολΔ 724 § 2), 6) της αναστολής της εκτελέσεως πρωτόδικης αποφάσεως επί ασφαλιστικών μέτρων νομής ή κατοχής, λόγω ασκήσεως εφέσεως (ΚΠολΔ 734 § 4 σε συνδ. με 912), 7) της αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως επί αιτήσεως επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση (ΚΠολΔ 157), 8) της αναστολής εκτελέσεως ανύπαρκτης αποφάσεως (ΚΠολΔ 314), 9) της αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως, λόγω προσβολής της με τα έκτακτα ένδικα μέσα της αναιρέσεως (ΚΠολΔ 565 § 2) και της αναψηλαφήσεως (ΚΠολΔ 546 § 2) καθώς και της τριτανakoπής (ΚΠολΔ 589), 10) της αναστολής εκτελέσεως διαταγής πληρωμής, λόγω ασκήσεως ανακοπής (ΚΠολΔ 632 § 3 και 633 § 2) και 11) της αναστολής εκτελέσεως διαιτητικής αποφάσεως, λόγω ασκήσεως ακυρωτικής αγωγής (ΚΠολΔ 899 § 4).

Γ. Νομική φύση των θεσμών

Οι θεσμοί αυτοί, κατά την άποψή μας, δεν συνιστούν ασφαλιστικά μέτρα, παρά μέσα οριστικής προληπτικής δικαστικής προστασίας⁴⁰.

Ειδικότερα:

(1) Η προσωρινή εκτελεστότητα

Η προσωρινή εκτελεστότητα δεν είναι τελολογικώς συνδεδεμένη με δικαίωμα και διαγνωστική δίκη – που αποτελούν, όπως σημειώθηκε ανωτέρω, βασικό εννοιολογικό γνώρισμα των ασφαλιστικών μέτρων – παρά με τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως⁴¹.

⁴⁰ ΕφΘρ 129/2002 Αρμ. 56/1212 με παρατηρήσεις Αρβανιτάκη, Δ. 34/871.

⁴¹ Μπέης, Σχόλια, Δ. 1 σελ. 286-287 και σελ. 490. Ο ίδιος, ΕρμΚΠολΔ, Πέμπτο Βιβλίο, Εισαγωγή, § 6.3., σελ. 12. Βερβεσός, Ουσιώδη δικονομικά ζητήματα της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων § Ι (4), σελ. 534 στο κείμενο και στην υποσημείωση αριθ. 17. Ο ίδιος, Δ. 1, σελ. 258.

(2) Η αναστολή της εκτελέσεως προσωρινώς εκτελεστών αποφάσεων

Η αναστολή αυτή δεν διατάσσεται προκειμένου να εξασφαλισθεί το διαγνωσθέν οριστικώς ουσιαστικό δικαίωμα⁴² και συνεπώς δεν εντάσσεται στο πεδίο των ασφαλιστικών μέτρων.

(3) Η αναστολή του πλειστηριασμού

Η δικαστική αναστολή της διαδικασίας του πλειστηριασμού δεν εξαρτάται τελολογικώς από διαγνωστική δίκη, ούτε από οποιουδήποτε είδους δικαίωμα τουοφειλέτη⁴³ και συνεπώς δεν συνιστά εξ ορισμού ασφαλιστικό μέτρο, παρά μέτρο ρυθμιστικό της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτελέσεως⁴⁴.

(4) Η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί προσημειώσεως και συντηρητικής κατασχέσεως, καθώς και της αποφάσεως επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση

Χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ασφαλιστικών μέτρων, που εξετέθησαν ανωτέρω, δεν έχουν ούτε, 1) η αναστολή της εκτελέσεως των ασφαλιστικών μέτρων της προσημειώσεως και της συντηρητικής κατασχέσεως, τα οποία έχουν επιβληθεί βάσει διαταγής πληρωμής ούτε 2) η αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως, κατόπιν ασκήσεως της αιτήσεως επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση.

(5) Η αναστολή εκτελέσεως λόγω ασκήσεως ανακοπών

Οι αναστολές εκτελέσεως λόγω ασκήσεως ανακοπών ή ενδίκων μέσων, δεν είναι ασφαλιστικά μέτρα, διότι το δικονομικό «δικαίωμα» της ασκήσεως ανακοπής δεν αποτελεί δικαίωμα με τη στενή έννοια του όρου⁴⁵, παρά έννομη δυνατότητα του διαδίκου είτε προς ανατροπή δυσμενών γι' αυτόν καταστάσεων, στα πλαίσια αναγκαστικής εκτελέσεως εις βάρος του⁴⁶ είτε λόγω δυσμενούς γι' αυτόν δικαστικής αποφάσεως.

⁴² Μπρίνιας, Αναγκαστική εκτέλεσις² § 62 (I), σελ. 169 επ.

⁴³ Φραγκίστας/Φαλτσή, Αναγκαστική Εκτέλεση τ. II (έκδ. 1983) § 60 (I) σελ. 225-226 και στην υποσημ. αριθ. 4.

⁴⁴ Μπρίνιας, ανωτ. § 556 (V) σελ. 1732 και § 559 II (ε') σελ. 1744. Φραγκίστας/Φαλτσή, ανωτ. § 60 IV σελ. 231. Βερβεσός, Δ. 1, 89. Μπέης, Αι διαδικασίαι τ. II σελ. 384, 387-388. Τζίφρας, Δ. 2, σελ. 646. Ο ίδιος, Ασφαλιστικά μέτρα (έκδ. 1985) Κεφ. Θ' (Α VIII 5) σελ. 509.

⁴⁵ Δημητρίου, ανωτ. § 4 σελ. 62-65. Βλ. και Μητσόπουλο, Η φύσις του «σημειώματος» περί αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως κατ' άρθρ. 938 § 1 ΚΠολΔ, Αρμ. 1989 § II 8 υποσημ. 29 σελ. 433.

Βλ. όμως : Μπέη, ΕρμΚΠολΔ, υπό το άρθρο 682 § 6.6.1. σελ. 34-35. Τον ίδιο, Τα όρια της προσωρινής δικαστικής προστασίας, σελ. 121. Τον ίδιο, Η προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος κατά τον ΚΠολΔ, ανωτ. § 5.3. σελ. 165 επ. Παναγόπουλο, Η οριστικότητα της δικαστικής απόφασης κατά το άρθρο 309 ΚΠολΔ (έκδ. 1989) § 3.2.3. σελ. 65 περιθ. αριθ. 192. Κουσουλή, Η παρέμβαση του δανειστή στην εκτελεστική δίκη (έκδ. 1990) § 4 σελ. 59. Κονδύλη, Το δεδikaσμένον κατά τον ΚΠολΔ (έκδ. 1983) § 22 (1.2) σελ. 265-266.

⁴⁶ Γεωργίου, Αναγκαστική εκτέλεση και ασφαλιστικά μέτρα, Ελλ-Δνη 38 § III Ε 2 (ε) σελ. 1469. Πρβλ και ΜΠρΧαλκίδας 253/1992 Ελλ-Δνη 34/671. Στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, βλ. Δαγτόγλου, Γεν.Διοικ.Δ. τ.γ/II (έκδ. 1982) Κεφ. 1^ο § 1 επ. σελ. 31 επ.

Ειδικά στην περίπτωση ανακοπής κατά πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας, πρόκειται, κατά την γνώμη μας, για παροχή (έννομης) δυνατότητας στον οφειλέτη/καθ' ου η εκτέλεση ν' ασκήσει διαμορφωτική διαδικαστική πράξη (: ανακοπή), προκειμένου – με τη διαπλαστική ενέργεια της πράξης αυτής (: την ακυρωσία της πληττόμενης, ως ελαττωματικής, διαδικαστικής πράξης) – να επέλθει νέα κατάσταση των δικονομικών σχέσεων των υποκειμένων της αναγκαστικής εκτελέσεως⁴⁷. Πέραν τούτων, με την αναστολή της εκτελέσεως, δεν διασφαλίζεται το – δια της αντίστοιχης ανακοπής εκκρεμές – αίτημα προς ακύρωση της ανίσχυρης διαδικαστικής πράξης, ώστε να συναρτάται η αναστολή εκτελέσεως προς το αντικείμενο της αντίστοιχης ανακοπής παρά ολότελα διάφορο δικαίωμα του αιτούντος και συγκεκριμένα το ουσιαστικό δικαίωμά του επί του αντικειμένου της εκτελέσεως⁴⁸.

(6) Η αναστολή εκτελέσεως λόγω ασκήσεως ενδίκων μέσων

Όμοια πρέπει να είναι, μετά τις ανωτέρω αναπτύξεις, και η κρίση περί της νομικής φύσης της αναστολής της εκτελεστότητας, λόγω ασκήσεως (τακτικού ή εκτάκτου) ενδίκου μέσου. Διότι, αντικείμενο της κύριας δίκης επί του ενδίκου μέσου είναι το διαπλαστικό αίτημα προς εξαφάνιση της προσβαλλόμενης με αυτό αποφάσεως⁴⁹. Από το άλλο μέρος, στη δίκη της αναστολής της εκτελεστότητας, προστατευτέο είναι άλλο δικαίωμα και συγκεκριμένα αυτό της ιδιοκτησίας του ηττηθέντος (οριστικώς ή τελεσιδίκως) διαδίκου, ο οποίος κινδυνεύει να υποστεί αναγκαστική εκτέλεση, (εφόσον ο αντίδικός του αποκτήσει εκτελεστό τίτλο, εφόσον απορριφθεί το ένδικο μέσο), σε περιουσιακά στοιχεία του, επί τη βάση εσφαλμένου – ενδεχομένως – εκτελεστού τίτλου. Επομένως και στην προκειμένη περίπτωση δεν υφίσταται ταυτότητα μεταξύ των προστατευτέων δικαιωμάτων στις δύο δίκες (επί του ενδίκου μέσου αφενός και της αναγκαστικής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αφετέρου), με αποτέλεσμα να μην υφίσταται το σχετικό θεμελιώδες γνώρισμα του ασφαλιστικού μέτρου⁵⁰ και

⁴⁷ Γεωργίου, ανωτ. § III Ε 3.3., σελ. 1470.

⁴⁸ Μπρίνιας, § 190 (I), σελ. 540. Δημητρίου, ανωτ. § 4 (I) σελ. 64. Γεωργίου, ανωτ. § III 3.6.3. σελ. 1472. Βλ. και την ΑΠ 1734/1984 (Ελλ-Δνη 26/47), η οποία δέχεται πως η αίτηση αναστολής της ΚΠολΔ 938 εκδικάζεται οριστικώς και ανεκκλήτως, δηλ. ότι η σχετική απόφαση ενέχει οριστικότητα, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι δι' αυτής δεν παρέχεται ασφαλιστικό μέτρο (προσωρινή ρύθμιση της καταστάσεως), αφού αυτό είναι – εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 696 έως 698 ΚΠολΔ – εξ ορισμού ανακλητό (βλ. Μπέη, ΕρμΚΠολΔ, Ε' Βιβλίο, § 9.1., σελ. 19. ΜΠρΧαλκίδας 736/1993, αδημ. ΜΠρΧαλκίδας 329/1993, αδημ. ΜΠρΘεσ 4070/1991 Δ. 23/452. ΜΠρΠειρ 133/1989 Δ. 20/592. ΜΠρΠειρ 2756/1989 Δ. 21/421. ΜΠρΑθ 2605/1986 Ελλ-Δνη 27/380. ΜΠρΑθ 1892/1982 Δ. 13/521. ΜΠρΤρικ 125/1979 Αρμ. ΛΔ/649.

⁴⁹ Βλ. Μπέη, ΕρμΚΠολΔ, Εισαγωγή, § 9 (I), σελ. 71 επ. και Τρίτο Βιβλίο (Ενδικο μέσα και ανακοπές) § 1 σελ. 1832 επ. Τον ίδιο, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη³ § 19 (1.1.), σελ. 286 επ. Τον ίδιο, Μαθήματα ΠολΔικ, Ενδικο μέσα και ανακοπές (έκδ. 1983) § 1.2.1. σελ. 9. Τον ίδιο, Μαθήματα ΠολΔικ, Θεμελιακές έννοιες (έκδ. 1984) § 9.1.1., σελ. 285 επ. Κεραμέα, Αστικό ΔικονΔ τ. II (έκδ. 1986) § 177. Ράμμο, Στοιχεία ΕλληνΠολΔ τ. II (έκδ.1961) § 1 (I) σελ. 5.

⁵⁰ Γεωργίου, ανωτ. § III (Z), σελ. 1472.

(7) Η αναστολή εκτελέσεως διαιτητικής απόφασης και (προσβαλλόμενης, ως ανύπαρκτης) αποφάσεως

Τα αυτά ως άνω ισχύουν अपαραλλάκτως και ως προς την νομική φύση 1) της αναστολής εκτελέσεως διαιτητικής αποφάσεως και 2) της αναστολής εκτελέσεως προσβαλλομένης ως ανύπαρκτης, αποφάσεως⁵¹.

Συμπέρασμα

Κατά τη γνώμη μας, εφόσον τα έννομα αυτά βοηθήματα (: οι έννομες δυνατότητες) δεν συνιστούν ασφαλιστικά μέτρα, παρέπεται αναγκαίως και ότι δεν τίθεται καν ζήτημα περί του εάν οι διατάξεις περί ανακλήσεως των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων, εφαρμόζονται (ευθέως ή αναλόγως και) στο έννομο βοήθημα της αναστολής εκτελέσεως⁵².

Οι τελευταίες αυτές διατάξεις είναι πλήρως ανεφάρμοστες επί της αιτήσεως αναστολής της αναγκαστικής εκτελέσεως. Ακριβώς διότι η απόφαση επί της αιτήσεως που χορηγεί την αναστολή αυτή ενέχει εξ ορισμού οριστικότητα⁵³, αφού διατάσσεται προκειμένου να διακοπεί άπαξ διά παντός η περαιτέρω διαδικασία του αναγκαστικού πλειστηριασμού και συνεπώς προορίζεται να λειτουργήσει αδιαταράκτως σε ολόκληρο το χρονικό διάστημα που ο νόμος εκάστοτε καθορίζει (λ.χ. η αναστολή κατά την ΚΠολΔ 632 § 3 διατάσσεται μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της ανακοπής).

Κατά ταύτα, φρονούμε πως η εγγενής δυνατότητα ανακλήσεως, η οποία χαρακτηρίζει τα ασφαλιστικά μέτρα, δεν ισχύει επί της αποφάσεως που εκδόθηκε επί της ανωτέρω αιτήσεως⁵⁴.

Κυριάκος Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

τ. Εφέτης

τ. Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω

⁵¹ Γεωργίου, ανωτ. § ΙΙΙ (ΣΤ) σελ. 1472.

⁵² Βλ. την ΑΠ 1734/1984, ανωτ. Πρβλ. ΜΠρΧαλκίδας 329/1993 (επί ανακοπής εκ της ΚΠολΔ 954 § 4) αδημ.

⁵³ ΑΠ 1734/1984, ανωτ. Μπέης, ΕρμΚΠολΔ, Ε' Βιβλίο (Ασφαλιστικά μέτρα) § 9.1. σελ. 19-20. ΠΠρΑθ 5112/1988 Δ. 20/859. ΜΠρΧαλκίδας 1032/1996 αδημ. ΜΠρΑθ 13681/1995 Δ. 27/204. ΜΠρΧαλκίδας 736/1993 (επί ανακοπής εκ της ΚΠολΔ 954 § 4) αδημ. ΜΠρΠειρ 2756/1989 δ. 21/421. ΜΠρΠειρ 133/1989 Δ. 20/592. ΜΠρΑθ 6672/1987 Δ. 20/97. ΜΠρΑθ 2605/1986 Ελλ-Δνη 27/380. ΜΠρΤρικ 125/1979 Αρμ. ΛΔ/649.

Βλ. όμως : Νικολόπουλο, ανωτ., § ΙV 4 σελ. 143-145. ΜΠρΘεσ 45732/2007 Δ. 39/415 με παρατηρήσεις Μπέη.

⁵⁴ Γεωργίου, Αναγκαστική εκτέλεση και ασφαλιστικά μέτρα, Ελλ-Δνη 38, σελ. 1468.